

Hvad de sidste Tilfælde angaar, bevarer § 18 den hidtidige Ordning, hvorefter Begæringen om Genoptagelse maa fremsættes over for den Ret, som har afsagt Dom i Sagen, saaledes at der blot, hvis Genoptagelse nægttes, skal være Adgang til at paakære denne Afgørelse til Klageretten. Begæringer om *egentlig Genoptagelse* — derunder af en Sag om nægtet Erstatning for uberettiget Anholdelse eller Varetægtsfængsel (§ 19) — *afgøres* derimod ifølge § 17 *endeligt* ved Klagerettens Kendelse.

Under Sagens Behandling i sidste Samling blev i Folketinget indsat en Bestemmelse, der giver *udvidet Adgang til Genoptagelse af Straffesager* ved at aabne Mulighed for fornyet Overvejelse af Bevisbedømmelsen, selv om der ikke maatte være tilvejebragt egentlig nye Oplysninger, »naar der foreligger særlige Omstændigheder, der gør det overvejende sandsynligt, at de foreliggende Bevisligheder ikke har været rigtigt bedømt«. Denne Bestemmelse findes nu i Lovens § 14, og i Forbindelse hermed foreskriver § 15, at Begæring om Genoptagelse i saa Fald maa fremsættes for Klageretten inden 5 Aar efter Dommens Afsigelse, dog at Begæringen, hvis Domfældte i Medfør af Dommen har været underkastet Frihedsberøvelse, altid kan fremsættes indtil 2 Aar efter hans Løsladelse.

Den nævnte Ændring af Genoptagelsesreglerne forudsætter en mere omfattende *Fiksering af Bevismaterialet* under den oprindelige Forhandling end den, der i Almindelighed har fundet Sted. Med Henblik derpaa indeholder § 13 følgende Tilføjelse til Retsplejelovens § 876: »Hvor Retten efter Sagens Beskaffenhed og Bevisets Stilling finder det paakrævet, bliver saa meget af Bevisførelsen at medtage, som er fornødent for, at den Ret, for hvilken Sagen senere maatte blive indbragt, kan danne sig en begrundet Opfattelse af, paa hvilket Grundlag Afgørelsen er truffet.«

Bestemmelsen var oprindelig optaget som et Tillæg til Retsplejelovens § 35, og det var Ministeriets Hensigt ganske generelt — ogsaa med Gyldighed for borgerlige Sager — at faa fastslaaet et *Princip* om Bevisførelsens Fiksering, hvis nærmere Udformning saa maatte lægges i Retsanvendelsens Haand. I Landstinget overførtes Paragraffen imidlertid til § 876, og dens Omraade indskrænkedes derved til *Straffesager*.